

RECESSION

ROMEO OCH JULIA. Med en scen där publiken sitter mitt emot varandra spelades Shakespeares klassiker av Ögonblicksteatern.

FOTO: PRESSBILD

”Teatern väver en väv av kärlek i olika mönster”

► Yvonne Rittvall har sett Ögonblicksteaterns version av klassikern Romeo och Julia

SCEN

ROMEO OCH JULIA

Ögonblicksteatern, Umeå

Idé och koncept: Johanna Salander.

Manus: Johanna Salander och ensemblen, fritt efter Shakespeare.

Regi: Johanna Salander.

Kostym: Karin Ågren.

På scen: Karin Larson och Mansour Salti.

spelare och regissör från Syrien, sjungande förbereder repetitionen av William Shakespeares odödliga kärlekshistoria Romeo och Julia från 1590-talet.

Mansour väntar på Karin Larsson, skådespelare på Ögonblicksteatern i Umeå sedan 41 år och teaterpedagog. Men varför är du så sen? undrar Mansour när hon kommer.

– Det kom in en person i bussen som ville ha sällskap med någon. Vi pratade och pratade och därför åkte jag för långt, berättar Karin.

Ovanligt i Sverige, konstaterar Mansour och Karin svarar: ”Jag är ovanligt.”

ROLLER. Karin spelar Romeo och Mansour Julia.

Eftersom ett namn inte kan säga vem man är så har de båda skådespelarna, med olika bakgrund i olika delar av världen, valt att byta roller. Karin spelar Romeo och Mansour Julia, vilket funkar överraskande bra utan

stora gester och med inslag av humor.

Men även om den klassiska kärlekssagan om Romeo och Julia har relevans i en föreställning där kärleken hyllas så är det i Karins och Mansours kärlekscollage fyllt av egna erfarenheter, som speltemperaturen går på högvarv.

När Karin berättar om hur hon träffade sin älskade man Björn, som egentligen heter något annat, och läser en poetisk text ur sin egen dagbok om sorgen efter Björns bortgång 14 år senare blir vi alla starkt berörda.

Kanske kan man säga att Karin och Mansour

väver en väv av kärlek i olika mönster. Mansour berättar om sin väg in i konsten.

Hur han som femåring såg indisk film för första gången vilket blev ett magiskt möte. Detta i sin tur framkallade kärleken till teatern.

Han berättar att i Syrien har man nu rövat bort bokstäverna och konstaterar att: ”Vi äter underkastelse och dricker fruktan. Allt är farligt”.

Efter familjens flykt till Sverige bidrog återseendet med teaterscenen till att Mansour kände sig som hemma. Kärleken till teatern återuppstod.

Trots att Mansour

stundtals pratar arabiska på scenen gör han sig förstådd, ibland via Karin som översätter.

Att gemenskapen i språket och konsten är stor och att kärlekens kraft är stark, oavsett bakgrund, tydliggörs i föreställningen.

En angelägen manifestation inte minst i den turbulenta situation vi befinner oss i dag i världen.

TEXT

Yvonne Rittvall

090-17 59 00
redaktionen
@folkbladet.nu

Uppdelade i två grupper sitter vi i publiken mitt emot varandra, vilket i sig är spännande då det erbjuder viss delaktighet i publikreaktioner. Mitt emellan oss bildar ett bord, två stolar och en orientalisk matta scenen där Mansour Salti, skåde-